

“... SE COLA ENDAVANT COM LES ...”

Aquesta és una locució que ve usada encara per certes ocasions i que té també altres locucions corresponents que tenen, més o manco, el mateix significat, i que se utilitzen en circumstàncies o situacions anàlogues: “*Aquell o aquella ...se cola endavant com les bagasses...*” o també “*Aquell té la fatxa de se colar endavant com les bagasses...*” De aquestes dues locucions, la més en ús és de segur la primera versió, és a diure “... se colar endavant com les dones males”.

És naturalment una manera de diure i una locució abastant eloqüent i diríem intuïtiva, perquè tots més o manco coneixem les situacions i la manera amb les quals les dones males se presenten, entren en contacte amb els possibles clients i amb qui fatxa se ofereixen.

Anem però a pams, o gradualment, com diu una altra locució i mirem, en manera una mica més analítica el perquè aquesta locució és de tanta eloqüència.

Tot se mantén sobre lo verb colar, que tots sabem cosa vol diure: i podem fer tants exemples com colar lo brou, colar l'oli i etc.. etc.. o també passar al sedàs, i poden anar endavant

encara, sabem també que una cosa se cola per na treure les impuritats, com la fessa de l'oli, i altre.

És precisament en aquest sentit que trobem lo significat principal de aquesta locució: quan 'és que una persona se cola endavant? Quan per por que qualcú tengui o posi en dubte la sua moralitat o la sua manera d'ésser persona bona i de respecte, i per això “*se cola lego endavant*”, dient o temptant de assegurar que és una persona per bé...etc...etc., o presentant els aspectes positius de la pròpia personalitat o les qualitat que en qualqui manera siguin en grau de convincir i de atreure l'interlocutor en poques paraules presentant un “curriculum” que naturalment no és ver, i tot això el fa anticipant-se, “*colant-se endavant*” és a diure primer que els altres i diguin cosa és verament.

Altra situació que en qualqui manera, també si en altra forma, fa referiment a aquesta manera de diure és quan qualcú cerca de se presentar com l'autor d'impreses fetes de altri, de haver previst coses que després són succeïdes, o com a mínim de

haver anticipat o intuït qualqui idea o projecte de valor o de prestigi, i alhora u se “*cola endavant*” dient: “L'havia dit jo...”. Totes aquestes situacions les podem verificar amb gran freqüència en la vida de cada dia i sobretot, amb una gran visibilitat, entre els polítics que sovint i sense vergonya “se colen endavant” al punt que ve quasi de pensar “altre que aquelles dones de carrer”, que de segur ja no són or colat.

Vito Loy